Sesiunea de comunicări a cabinetului metodico-ştiinţific din Iaşi

Comitetul regional C.F.S. Iaşi, în colaborare cu Societatea ştiinţelor medicale (secţia medicină sportivă) şi cu cabinetul metodico-ştiinţific organizează azi şi mîine în Palatul Culturii din Iaşi o sesiune de comunicări ştiinţifice cu următorul program:

— Pedagogia lui A. S. Makarenko ajutor preţios în munca antrenorilor şi profesorilor de educaţie fizică. Referent: prof. D. Zugrăvescu, lector la catedra de educaţie fizică a Institutului Agronomic.

— Consideraţiuni clinice şi terapeutice asupra unor traumatisme ale jocului de fotbal. Referenţi: dr. D. Constantinescu, dr. T. Vlad şi dr. D. Eisenfeld.

— Lecţia de educaţie fizică în învăţămîntul superior. Referă: prof. C. Ioaniţescu de la Universitatea A. I. Cuza din Iaşi.

— Fiziopatologia şi terapeutica actuală a surmenajului. Referă: dr. Mihail Dorel.

— Comunicări preliminarii cu privire la metodica întocmirii unui dicţionar sportiv. Referă: lector D. Zugrăvescu şi asistent Elena Voicu.

— Contribuţii la studiul măririi densităţii lecţiei de educaţie prin elementul joc. Referă: asistent Mircea Avram de la Institutul de Medicină.

— Consideraţii asupra valorii indicelui de rezistenţă al lui Ruffier la sportivi.

— Contribuţia educaţiei fizice la mărirea productivităţii şi producţiei muncitorilor. Referă: asistent Gh. Baizar de la Universitatea A. I. Cuza din Iaşi.

Insemnări după cele două meciuri internaţionale pe care le-am condus la Bucureşti

Intîlnirea dintre echipele Suediei şi Romîniei s-a desfăşurat de la început şi pînă la sfîrşit într-un ritm viu şi, trebuie să menţionez că ambele reprezentative au dat dovadă de o disciplină şi sportivitate exemplară. M-a surprins jocul slab al echipei romîne. Este adevărat că nu am văzut de mult „la lucru" echipa voastră, însă i-am apreciat rezultatele din ultima vreme. Se părea că după succesul de la Belgrad echipa romînă va entuziasma publicul spectator din Bucureşti printr-un joc eficace. In locul acestuia am văzut însă un exces de pase (15—20) în cursul unui singur atac şi, evident, în felul acesta înaintarea echipei gazdă nu s-a putut apropia de poarta suedezilor. Desigur, cu o asemenea tactică, înaintarea echipei romîne nu putea pătrunde în careul advers, unde ea era aşteptată de o apărare masivă. După părerea mea, cînd o echipă se apără în acest fel (n.r. este vorba de suedezi) numai schimbul de locuri şi în ultima instanţă, şuturile de la distanţă (15—20 m.) care surprind portarul advers pot asigura o eficacitate corespunzătoare.

Cu toate că suedezii s-au apărat cu 5—6 oameni şi s-au bazat pe un atac alcătuit din 2—3 jucători, ei au constituit totuşi un pericol pentru poarta apărată de Voinescu. Tactica folosită de echipa oaspe s-a dovedit bună, deoarece echipa Suediei a contraatacat simplu, reuşind să ajungă în careul echipei romîne prin numai 2-3 pase. In felul acesta ea a surprins apărarea romînilor, şi-a creat ocazii bune, reuşind să marcheze de două ori.

Pentru mine, comportarea Selecţionatei divizionare în meciul cu Anderlecht a constituit o surpriză plăcută. Această echipă s-a comportat de fapt aşa cum mă aşteptam să joace echipa reprezentativă. Tactica folosită de romîni în acest meci, cu schimburi de locuri în linia de atac şi şuturi periculoase şi puternice trase de extreme, s-a dovedit deosebit de eficace. Apărarea şi-a făcut pe deplin datoria ştiind să marcheze cu străşnicie pe înaintaşii belgieni, şi să intervină înainte ca aceştia să ajungă în posesia balonului. Astfel, înaintarea echipei Anderlecht a fost nevoită să renunţe la jocul ei combinativ şi eficace. Această întîlnire a dovedit că echipa romînă a fost bine alcătuită, tactica folosită a fost corespunzătoare, iar victoria ei este o consecinţă firească.

Doresc ca în scurt timp fotbalul romînesc să obţină noi succese, care să încununeze munca conducătorilor, antrenorilor şi arbitrilor.

BALLA KAROLY
arbitru internaţional

ŞTIRI OLIMPICE

● Turneul olimpic la fotbal este aşteptat cu un deosebit interes de australieni, cu toate că în Australia fotbalul nu este un sport prea cunoscut... Organizatorii s-au gîndit ca, în scopul popularizării sportului cu balonul rotund, să programeze o serie de întîlniri inter-ţări — în timpul desfăşurării Jocurile Olimpice — în mai multe oraşe din Australia. Jocurile se vor disputa între formaţiile care vor fi eliminate în cadrul turneului olimpic, la care participă 16 echipe.

● Printre primii sportivi care se vor deplasa la Melbourne vor fi şi cei italieni. După cum anunţă comitetul olimpic italian sportivii italieni vor sosi la Melbourne în primele zile ale lunii octombrie.

● La Jocurile Olimpice de la Melbourne s-au inscris pînă în prezent 75 de ţări. Recent a fost înscrisă şi Uganda (Stat în Africa de Est) care are o populaţie de 5,5 milioane locuitori cu o suprafaţă de 243 mii km. patraţi. Uganda va fi reprezentată de circa 20 sportivi negri.

● Pentru o bună deservire a transporturilor aeriene la Melbourne un număr de 150 de societăţi aeriene din întreaga lume şi-au depus ofertele pentru a transporta la Melbourne delegaţiile sportive. Se scontează pe un număr de 500 avioane care vor ateriza pe aeroporturile din Melbourne, Sidney, Brisbane, etc.

Pregătiri pentru Spartachiada POPOARELOR DIN U.R.S.S.

Lidia Nasmutdinova, una dintre cele mai bune gimnaste ale Kazahstanului într-o spectaculoasă săritură

Deşi steagul întrecerilor va fi înălţat abia în august pe marele stadion din Moscova, putem afirma fără să greşim că Spartachiada popoarelor a început. A început încă din primele zile ale primăverii, cînd în satele şi raioanele cele mai îndepărtate ale Uniunii Sovietice tineretul s-a aliniat la startul competiţiilor Spartachiadelor republicilor unionale, fază preliminară şi criteriu de calificare pentru marea finală de la Moscova.

In momentul de faţă, în majoritatea republicilor din Caucaz şi Asia mijlocie, Spartachiadele republicane au luat sfîrşit. Tbilisi şi Alma-Ata, Taşkent şi Baku au cunoscut zile de sărbătoare. Spartachiadele Kazahstanului, Uzbekistanului, Gruziei, Armeniei au demonstrat creşterea mişcării sportive în aceste republici ca un semn al întregului progres cultural înregistrat de popoarele Caucazului şi Asiei mijlocii.

Spartachiadele republicane n-au fost numai prilejul unei treceri în revistă a activităţii sportive, ci au constituit totodată un puternic mijloc de a face ca mişcarea de cultură fizică şi sport să capete o dezvoltare şi mai mare.

La Spartachiada Kazahstanului, de pildă, au participat 300.000 de tineri şi tinere în cele 217 spartachiade raionale, 9 orăşeneşti şi 15 regionale care au precedat întrecerile finale. Au fost pregătiţi 12 maeştri ai sportului, 461 sportivi de categoria I-a, fiind stabilite 176 recorduri regionale şi 10 recorduri republicane.

In cadrul Spartachiadei Uzbekistanului desfăşurate în însoritul Taşkent, au fost obţinute cîteva rezultate valoroase. De exemplu, în cursa de 400 m. femei trei alergătoare au coborît sub 60 sec. învingătoarea (Kamalova) marcînd 58,4 sec. Atleta Minina a sărit 5,52 m. în lungime, iar tînăra Skaţkaia a aruncat discul la 43,50 m. In cursa de 800 m. din cadrul Spartachiadei Kazahstanului 8 atleţi au reuşit să parcurgă distanţa sub 2 minute, iar învingătorul Vekutkin a stabilit un nou record republican cu timpul 1:53,8. La întrecerile finale de la Alma-Ata au luat parte 3.400 sportivi care s-au întrecut în 18 discipline. Interesant de remarcat că la prima ediţie a Spartachiadei Kazahstanului (desfăşurată în 1928) au luat parte doar 200 de sportivi.

In scurt timp vor porni întrecerea şi sportivii R.S.S. Bieloruse. In momentul de faţă Bielorusia numără 170 maeştri ai sportului şi 85.000 sportivi clasificaţi. Numai în timpul pregătirilor pentru Spartachiadă au fost ridicaţi 43 noi maeştri ai sportului şi 835 sportivi de categoria I-a. Sportivii bieloruşi au cucerit de peste 40 de ori titluri de campioni şi recordmani ai U.R.S.S. stabilind 650 recorduri ale republicii. Toate aceste succese se datoresc caracterului de masă pe care îl are mişcarea sportivă şi în această republică unională. E suficient să arătăm că în secţiile colectivelor sportive practică sportul 1.300.000 oameni, iar în 1955 1.400.000 sportivi au luat parte la întreceri şi spartachiade.

Din rîndul sportivilor Bielorusiei s-au ridicat maeştri străluciţi ca N. Krivonosov şi M. Itkina, campioni ai Europei, halterofilii A. Kuţenko şi E. Novikov, atleţi ca V. Bulatov, O. Koşeleva ş.a.

Cu gîndul la marile întreceri din august, sportivii sovietici participă la Spartachiadele republicane, importantă etapă premergătoare a celei mai mari competiţii pe care a cunoscut-o sportul sovietic.

AZI INCEPE A XV-a EDIŢIE A CUPEI EUROPEI CENTRALE

Primele jocuri din cadrul competiţiei internaţionale de fotbal „Cupa Europei Centrale" ediţia 1956 se vor desfăşura astăzi după amiază la Viena, unde se vor întîlni echipele: Rapid-Slovan Bratislava şi Wacker—Partizan Belgrad.

In actuala ediţie participă următoarele echipe: Vörös Lobogo şi Vasas din Ungaria, U.D.A. şi Slovan Bratislava din Cehoslovacia, Steaua roşie şi Partizan Belgrad din Iugoslavia, Wacker şi Rapid din Austria.

Iată programul primelor jocuri: **Sîmbătă 23 iunie la Viena:** Rapid—Slovan Bratislava (arbitru Harangozo), Wacker — Partizan Belgrad (arbitru Vlcek). **Duminică 24 iunie: Budapesta:** Vasas — U.D.A. Praga (arbitru Ştefanovici). **Belgrad:** Steaua roşie —Vörös Lobogo Budapesta (arbitru Grill). Intîlnirile revanşă vor avea loc la 30 iunie şi 1 iulie.

La Sofia începe azi a II-a ediţie a campionatelor internaţionale de atletism ale R. P. Bulgaria

SOFIA 22 (prin telefon). — In zilele de 23 şi 24 iunie va avea loc pe stadionul „Vasil Levski" din Sofia a doua ediţie a campionatelor internaţionale de atletism ale R.P. Bulgaria.

Spre deosebire de anul trecut, la actuala ediţie participă atleţi şi atlete din 9 ţări şi anume: Romînia, Ungaria, Polonia, Cehoslovacia, R.D. Germană, Iugoslavia, Suedia, Turcia şi Bulgaria.

Cel mai numeros şi mai puternic lot este cel polonez. Alături de binecunoscuţii Adamczyk, Lewandowski, au mai sosit Janiszewski şi Vazny (prăjină), Kusion (lungime şi 100 m. femei), Minicka (lungime şi 200 m.), Lerczak (200 m.) şi Wojtaszek (suliţă).

Lotul R.D. Germane este format în majoritate din elemente tinere. Cei mai buni sînt: Hermann (800 m.), Köller şi Handke (80 m. garduri). Dintre atleţii maghiari se remarcă Klics (disc), Homonnay (prăjină) şi Kovacs (400 m.) Din lotul cehoslovac remarcăm pe Skobla (greutate), Maca (ciocan), Ulsberger (5000 m.), Prochazka (lungime), Skalecky (triplu salt) etc. Iugoslavia va fi reprezentată de Stritof (5000 m. şi 10.000 m.), Milakov (prăjină), Pecel (100 m.) şi alţii.

Cu un deosebit interes este aşteptată evoluţia atleţilor suedezi şi turci care vor concura pentru prima oară în Bulgaria.

Lotul sportivilor romîni care a sosit la Sofia pe calea aerului joi la amiază, este compus din: Opriş, Savel, Söter, Wiesenmayer, Grecescu, Aioanei, Sudrigean, Strzelbinski şi Elisabeta Buda.

Din lotul bulgar, care numără în total 120 de concurenţi, se remarcă printre alţii Hlebarov (prăjină), Gurguşinov şi Slavkov (triplu salt), Anghel Kolev, Mihailova, Arsova etc.

Cursa de 5.000 m. de la Bergen a complicat pronosticurile olimpice

Gordon Pirie un nou candidat (neaşteptat) pentru Melbourne

Ziarele de sport din 24 octombrie 1955 anunţau o ştire, care chiar în noaptea de duminică spre luni făcuse deja înconjurul lumii: **„Senzaţie la Budapesta — scria L'Equipe — Şandor Iharos îşi recucereşte recordul mondial la 5.000 m. în 13:40,6".**

Deşi ne aflam în faţa unei performanţe uimitoare prin valoarea sa, specialiştii erau departe de a considera că luptei pentru record, în această agitată probă atletică îi fusese pus punct. Mai mult chiar, personalităţi de seamă ca de pildă antrenorul maghiar Igloi sau atletul australian Stephens prevedeau începutul unei noi etape în lupta pentru record, pronunţînd timpuri aproape de speriat: 13:30,0 (Igloi), 13:25,0 (Stephens) sau chiar... sub 13 min. (!) timp preconizat de un ziarist vest-german dar... pentru anul 2.000. N-a trebuit însă să aşteptăm decenii pentru a fi martorii unor noi performanţe record în cursa celor 5.000 m. Nici măcar ani, pentru că de la excepţionala realizare a lui Iharos au trecut mai puţin de 8 luni şi iată că pe tabela recordurilor lumii a fost înscris un nume nou.

Nu este nici al lui Kuţ şi nici al lui Iharos cei doi mari animatori din ultimii ani, ai acestei probe nici al lui Chataway, Tabori sau Chromik, alergători care deşi despărţiţi prin multe secunde de cei doi titani ai „cincimii-ului" nu se resemnaseră şi nu abandonaseră lupta.

Noul deţinător al recordului „a sărit" pe neaşteptate în fruntea performerilor probei trecînd pe primul loc de pe locul 13 (aviz celor... superstiţioşi) şi ameliorîndu-şi cea mai bună performanţă de pînă acum cu 25,8 sec. caz fără îndoială unic în istoria atletismului.

Cine ar fi bănuit că tocmai Gordon Pirie va prelua „moştenirea" lui Iharos. Atletul britanic se bucura într-adevăr de renumele unui bun fondist, dar nimeni nu îndrăznea să-i acorde credit pentru simplul motiv că numele său nu figura nici măcar pe lista celor care au alergat distanţa sub 14 minute, iar recordul personal era de 14:02,6 şi fusese realizat tocmai în 1953.

Şi pentru că am vorbit de cei care au alergat 5.000 m. sub 14 minute, considerăm instructiv să înşirăm mai jos numele lor.

Pirie (Anglia)	13:36,8	(1956)
Kuţ (U.R.S.S.)	13:39,6	(1956)
Iharos (R.P.U.)	13:40.6	(1955)
Chataway (Anglia)	13:51,2	(1954)
Tabori (R.P.U.)	13:53,2	(1955)
Chromik (R.P.P.)	13:55,2	(1955)
Zatopek (R. Ceh.)	13:57,0	(1954)
Kovacs (R.P.U.)	13:57,6	(1955)
Haegg (Suedia)	13:58,2	(1942)
Anufriev (U.R.S.S.)	13:58,6	(1953)
Szabo (R.P.U.)	13:59,0	(1955)

Nu este exclus ca în acest an olimpic, lista să mai fie serios îmbunătăţită.

Nu putem omite în aceste rînduri pe marele campion sovietic Vladimir Kuţ care el însuşi a deţinut de trei ori recordul, iar de două ori a fost principalul „arhitect" în realizarea lui. In 1954 Kuţ „l-a dus" pe Chataway la record, l-a stimulat apoi pe Iharos, iar acum într-o cursă „infernală" a dus pe distanţa de 4.700 m. o trenă care i-a permis lui Pirie să-şi înscrie numele pe lista recordmanilor.

Este prematur să facem aprecieri, considerînd pe Pirie virtual campion olimpic. La Bergen s-a alergat cu adevărat o cursă uriaşă dar să nu uităm că nici fostul recordman, Iharos, şi nici Kuţ nu şi-au spus ultimul cuvînt, pe această distanţă.

NOTE (externe)

Boxerii... în armură

In ultima vreme s-au înmulţit considerabil accidentele pe ringurile de box din apus, a sporit în mod îngrijorător numărul k.o.-urilor fatale, în care-şi găsesc moartea pugilişti tineri şi talentaţi. Nu mai departe decît cu vreo două luni în urmă algerianul François Boleda şi-a încheiat dramatic existenţa pe un ring din Mayenne în întîlnirea cu semimijlociul Mekoubia. Lovit puternic Boleda a alunecat între corzi, iar capul nefericitului boxer a luat un contact dur cu podeaua. Două ore mai tîrziu, buletinul medico-legal punea diagnosticul fatal al fracturei bazei craniului.

Cum am mai arătat, asemenea cazuri nu sînt izolate, iar frecvenţa lor a obligat numeroşi ziarişti, medici, oameni politici chiar să-şi spună cuvîntul.

„Să umanizăm boxul!" — iată o frază tot mai des rostită în coloanele presei din apus. Lăudabilă intenţie, dar din păcate numeroasele propuneri făcute privesc nerealist această problemă, încercînd rezolvări formale ale acestei racile caracteristice boxului profesionist.

Un deputat belgian a propus, nici mai mult nici mai puţin, ca boxerii să poarte căşti (ca de scafandru), centuri late care să le apere ficatul şi rinichii, iar mănuşile să fie şi ele „umanizate" transformîndu-se în nişte baloane elastice, lovitura cu ajutorul lor fiind astfel în bună parte amortizată.

Este puţin probabil ca un meci de box între doi sportivi îmbrăcaţi în acest soi de „armuri moderne" să se bucure de succes. Umanizarea boxului trebuie să se îndrepte cu totul în altă direcţie. Ea înseamnă preocuparea faţă de pregătirea şi antrenamentul boxerului, înseamnă înainte de toate grijă faţă de sănătatea lui. Un meci, oricît de tare, disputat între doi sportivi perfect valizi, bine pregătiţi fizic şi tehnic nu va avea niciodată un deznodămînt tragic, ci dimpotrivă va oferi o luptă egală, spectaculoasă şi interesantă, scoţînd în evidenţă exact acele caracteristici care au dat boxului denumirea de „artă nobilă".

Dar lucrurile acestea sînt ca şi imposibile în condiţiile boxului profesionist, în care pugiliştii sînt încătuşaţi prin contracte draconice, împinşi să lupte indiferent de starea sănătăţii şi de pregătirea lor, supuşi la eforturi fizice maxime de-a lungul a multe reprize dure şi obositoare. Şi ştiut este că oboseala, epuizarea fizică sînt vecine cu accidentul.

Nu echiparea cu armuri, ci grija faţă de om poate umaniza boxul.

V. CH.